

12/

NERVA HODOȘ

BIBLIOTECI
PUBLICHE LIBERE

O PROPUNERE

EXTRAS DIN «CONVORBIRI LITERARE» AN. XL. No. 10.

10
20
~~20~~
10
15
30
20

1.25
1.00

2.25

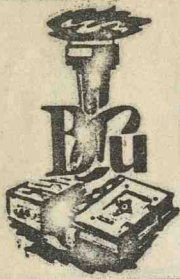
BUCUREȘTI

INST. DE ARTE GRAFICE „CAROL GÖBL“ S-SOR ION ST. RASIDESCU.

16, STRADA DOAMNEI, 16

1906

17.077



BIBLIOTECA CENTRALA
UNIVERSITARA
București

Cota III 466193

Inventar 105821



Juw. 19053

NERVA HODOȘ

BIBLIOTECI
PUBLICHE LIBERE

O PROPUNERE



Donațiunea Maiorescu

124207

EXTRAS DIN «CONVORBIRI LITERARE» AN. XL. No. 10.

BUCUREȘTI

INST. DE ARTE GRAFICE „CAROL GÖBL“ S-SOR ION ST. RASIDESCU.
16, STRADA DOAMNEI, 16

1906

BI. BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ
BUCUREȘTI

~~027/17.10.8~~ Uj 464 193
405824

RC69



BIBLIOTECI PUBLICE LIBERE

— O PROPUNERE (1) —

Nu există om cult, în adevăratul înțeles al cuvântului, care să nu-și dea seama de însemnătatea pe care o au bibliotecile publice, nu numai pentru progresul științific în genere, ci și pentru educațiunea morală și intelectuală a unui popor. Și prin bibliotecile publice nu trebuie să se înțeleagă numai bibliotecile savante, adică acele cari sânt alipite pe lângă universități sau pe lângă societățile științifice, ci toate bibliotecile, de toate categoriile, începând cu cele pomenite și până la modestele cabinete de lectură și depozite de cărți (Bücherhallen). Inițiativa privată, la început, apoi autoritatea superioară a Statului, dându-și seama de această însemnătate, au făcut sacrificii mari în această direcție, sacrificii cari au fost încoronate de succes și au dat rezultate admirabile.

Bine cunoscutul Sir John Lubbock, la inaugurarea Bibliotecii publice din Rotherhithe, în 1890, zicea: „Un procent mare din ceea ce cheltuim pentru cărți, îl economisim dela închisori și dela poliție. Numai o mică parte a crimelor din țară sânt o urmare a

(1) Această „propunere“ a fost supusă Ministerului de Instrucțiune publică în Maiu 1906.



simțului pervertit și a indemnului rău! Marele izvoare ale crimei sânt beția și ignoranța. În genere se crede că școlile noastre costă mult, și că cheltuelile pentru ele sânt în creștere. După părerea mea însă, se poate dovedi că ignoranța pricinuește mai mari cheltueli decât cultura“. „Mă indoesc, prin urmare, zice mai departe marele învățat, dacă bibliotecile publice gratuite îi costă peste tot ceva pe contribuabili, sau dacă, din contra, nu le aduc mai multe economii decât reprezintă contribuția ce plătesc pentru ele.“

Dintre țările civilizate cari stau în fruntea mișcării pentru bibliotecile publice libere sânt: Engllitera și Statele-Unite ale Americii de Nord.

După o statistică stabilită de W. Flint, dela „Bureau of Education“ din Washington, erau în Statele-Unite ale Americii, în anul 1891, 3.804 biblioteci populare, dintre cari,

| | | | |
|-------|----------|---------|--------|
| 3 | cu peste | 500.000 | volum. |
| 1 | „ | 300.000 | „ |
| 25 | „ | 100.000 | „ |
| 68 | „ | 50.000 | „ |
| 128 | „ | 25.000 | „ |
| 383 | „ | 10.000 | „ |
| 565 | „ | 5.000 | „ |
| 2.360 | „ | 1.000 | „ |

Șease ani mai târziu, adică în 1897, statistica arată 4.026 biblioteci cu peste 1.000 de vol. și 3.167 între 300 și 1.000, adică un total de 7.193 de biblioteci.

În Engllitera existau în 1896 în total între 600 și 700 de biblioteci, în 300 de localități, cu peste 5.000.000 de volume. Dintre acestea, Londra poseda 38 de biblioteci publice libere, cu 19 filiale; iar Manchester 15 biblioteci cu 226.000 vol. și cu 12.000 de cititori pe zi.

în această țară s'au strâns în 35 de ani, pentru biblioteci, 25 de milioane; iar în America de Nord de zece ori atât.

Mișcarea în favoarea bibliotecilor populare a în-

ceput în Germania acum vre-o 15 ani când s'a atras atenția opiniei publice germane asupra stării înfloritoare a așa ziselor „Biblioteci publice libere“, din Anglita și din America de Nord, și asupra influenței lor binefăcătoare asupra tuturor claselor poporului.

La răspândirea acestei mișcări au contribuit oameni ca Bibliotecarul Nörrenberg din Kiel și prof. Reyer din Viena, dar mai ales trei societăți cari și-au propus înadins acest scop, și anume: *Societatea Comenius*, *Societatea pentru cultura morală* și *Societatea pentru răspândirea culturii în popor*, și câteodată chiar și simpli cetățeni cu dare de mână.

S'a ajuns astfel la rezultatul că până în 1900 se aflau săli de cărți sau de citire în următoarele orașe: Berlin, Bonn, Charlottenburg, Darmstadt, Dresda, Düsseldorf, Eisenach, Erfurt, Essen, Frankfurt p. M., Freiburg i. B., Gotha, Greifswald, Guben, Hamburg, Jena, Köln, Königsberg, Lübeck, Mainz, Nürnberg, Pforzhaim, Schweidnitz, Stuttgart, Ulm și Wiesbaden.

Dar să luăm un caz anume, acel al orașului Berlin, fiindcă din el putem să tragem oarecari învățăminte pentru țara noastră.

Un istoriograf german, Friedrich von Raumer, face o călătorie în Statele-Unite, în vara anului 1841, și rămâne incremenit auzind pe oameni din popor vorbind de *Viețele* lui Plutarh, și, cercetând mai de aproape, află cu mirare despre existența bibliotecilor populare americane și despre cursurile publice libere. Întors în patrie, el fundează sub auspiciile principelui de Prusia, mai târziu împăratul Germaniei Wilhelm I, și ale soției sale Augusta, o societate pentru cursuri și lecturi publice. Această societate pune, în 1846, la dispoziția autorității comunale din Berlin suma de 4.000 de taleri pentru înzestrarea bibliotecilor populare. Revoluția din 1848 oprește pentru moment realizarea ideii; dar la 1 August 1850, după vacanțiile școlare, se

deschid cele dintâi 4 biblioteci și anume : în *Gimnazul* Friedrich-Werder și în *școlile* orașanești superioare din Königstadt, Dorotheenstadt și Louisenstadt. Chiar de atunci bibliotecile se deschid *de trei ori pe săptămână, câte două ceasuri*, iar conducerea o iau asupra lor, pentru cea dintâi, un profesor de gimnaziu, iar pentru celelalte trei, directorii școalelor respective. În acelaș an se publică și un catalog (*Bücher-verzeichniss der vier städtischen Volksbibliotheken zu Berlin*, Berlin, A. W. Hayn, 1850. 8^o 100 pag.).

În 1856 societatea procură mijloacele pentru crearea unei a cincea biblioteci ; iar, peste doi ani, ea preda autoritaților comunale un capital de 5.000 de taleri, pentru crearea de biblioteci populare, cu condiție ca venitul și capitalul să nu se atingă până ce suma nu va ajunge la 10.000 de taleri. Aceasta s'a întâmplat în 1864, și de atunci se întrebuintează venitul acestui capital pentru cheltuelile de întreținere ale bibliotecilor.

Ajutorul pe care-l dă orașul a crescut dela 1.000 tal. pe an, din 1850, la 60.000 de mărci în 1899.

Cu creșterea numărului locuitorilor, mai ales după schimbările politice cari au urmat după anii 1860 și 1870, și numărul bibliotecilor crește.

În 1860 sânt 10 ; în 1870, 21 ; — în 1880, 25, — în 1892, 27, — răspândite în tot orașul și așezate în *localurile școalelor comunale*.

În 1880 societatea înființată de Raumer preda orașului conducerea și întreținerea bibliotecilor.

Iată câteva date asupra cărților și cititorilor :

| Anii. | Numărul bibliotecilor. | Volume. | Cititori. |
|-------|------------------------|---------|-----------|
| 1850 | 4 | 25.000 | 1.519 |
| 1855 | 4 | 50.000 | 2.869 |
| 1860 | 5 | 69.000 | 4.058 |
| 1865 | 6 | 103.530 | 6.554 |

| Anii. | Numărul bibliotecilor. | Volume. | Cititori. |
|-------|---------------------------|---------|-----------|
| 1870 | 11 | 198.939 | 10.325 |
| 1875 | 16 | 259.427 | 13.942 |
| 1880 | 21 | 308.401 | 16.527 |
| 1885 | 24 | 361.150 | 15.860 |
| 1890 | 26 | 339.242 | 14.721 |
| 1895 | 27 | 462.748 | — |
| 1898 | 27 | 628.198 | — |

Cărțile se imprumută la început cititorilor acasă.

În 1896 se deschide cea d'întâi sală de lectură; o a doua în 1898; patru în 1900, și în 1902 alte patru.

Pe vremea când erau numai două biblioteci, cititorii aveau la dispoziție 60—70 de ziare și reviste, mai ales berlineze, și 600—900 vol. ca bibliotecă uzuală.

Aceste săli erau deschise în zilele de lucru dela 6 la 9 ore seara, și Dumineca dela 10 la 12 ore ziua, cu 56—60 de cititori pe zi.

Bibliotecile de pe lângă ele imprumută dela 70.000 până la 80.000 de volume pe an.

În sfârșit, Românii din Bucovina au 18 societăți culturale, cu 32 de filiale, cari au înființat și susțin 54 de „cabinete de cetire“.

*

La noi în țară, nu putem aștepta prea mult dela inițiativa particulară. Societățile de binefacere și-au îndreptat până acuma activitatea lor în direcții cu totul altele. Totuși, cred că dacă Statul ar face un început în privința bibliotecelor publice, prin aceasta s'ar putea îndrepta spre acest scop frumos o parte a inițiativei particulare; iar începutul este cu atât mai ușor pentru Stat, cu cât un sămbure pentru viitoarele biblioteci publice se găsește în bibliotecile existente de pe lângă școlile noastre secundare.

Unele din ele sânt în plină prosperitate, iar altele nu aşteaptă decât un impuls pentru a se desvolta. Pe de altă parte însă, direcţiunea şcolilor şi comisiunile bibliotecilor, de cari ne vom ocupa mai jos, nu trebuie să aştepte totul dela Stat, ci, după ce se vor convinge de folosul şi de neapărata trebuinţă a unor astfel de instituţiuni, să-şi pue toată inima pentru conservarea şi progresul lor.

Statul va face sacrificiile pe cari le va găsi de cuviinţă şi în măsura puterilor sale. Nu cred însă că ar fi bine ca aceste sacrificii să se traducă numai, şi numai decât, în diurne pentru bibliotecari. Pentru un început, el va putea înzestra fiecare bibliotecă cu un fond, care va fi inalienabil şi a cărui administrare şi sporire vor fi încredinţate unor comisiuni alese în anumite condiţiuni, dintre profesorii şcoalelor secundare; pe de altă parte, se va procura materialul şi mobilierul de bibliotecă indispensabil, acolo unde nu există, precum şi un număr oarecare de publicaţiuni cari nu pot lipsi din nici o bibliotecă. Apoi, când aceste biblioteci vor lua proporţii mai mari, Statul se va putea gândi şi la localuri speciale, la subvenţii anuale şi la remunerări de personal.

Să examinăm acum starea actuală a bibliotecilor de pe lângă şcolile secundare, după datele pe cari le-am putut culege până astăzi, şi să arătăm în scurt propunerile noastre, în privinţa materialului de cărţi şi a mijloacelor de a-l spori, în privinţa consultării, a conducerii şi a organizării bibliotecilor.

Bibliotecile şcoalelor noastre secundare cuprind următorul număr de volume:

| | | | |
|----------------------------|--------|----------------------------|-------|
| Galaţi | 42.421 | Ploeşti | 4.887 |
| Craiova | 10.405 | Turnu Severin | 4.500 |
| Piteşti | 6.500 | Iaşi, Lic. Naţion. | 4.500 |
| Iaşi, Lic. intern. | 6.376 | Giurgiu | 4.062 |
| Buzău | 5.000 | Botoşani | 3.766 |

| | | | |
|--------------------------|-------|---------------------------------|-----|
| Bârlad | 3.500 | Roman | 730 |
| Dorohoi | 3.500 | Huși | 700 |
| Vaslui | 3.000 | Brăila, N. Bălcescu | 597 |
| Focșani | 2.672 | Bacău | 560 |
| Buc. Matei Bas. | 2.222 | Buc. Mihai-Vit. | 520 |
| Tulcea | 2.000 | Călărași | 476 |
| Fălticeni | 1.880 | Buc. Cantemir | 463 |
| Buc. St. Sava | 1.800 | Iași, Alex.-cel-bun | 458 |
| Caracal. | 1.644 | Câmpulung | 259 |
| Buc. Lazăr | 1.504 | Alexandria | 255 |
| Târgoviște | 1.392 | Râmnicul-Vâlcea. | 192 |
| Râmnicul-Sărat | 1.342 | Iași, Ștefan-cel-Mare | ? |
| Târgu-Jiului | 1.000 | Brăila, Lic. Massim | — |
| Buc. Șincai | 849 | | |

Cea mai mare parte din aceste cărți provin din donațiuni binevoitoare și din legatele foștilor profesori și a oamenilor de bine cari se interesau de progresul cultural al neamului. În fruntea donatorilor găsim pe M. S. Regele (Târgoviște și Târgu-Jiului) și pe A. S. R. Principele Ferdinand (Bacău). Donațiuni însemnate au mai făcut: V. A. Urechia (Galați), Iorgulescu (Buzău), G. I. Ionescu-Gion (Pitești), A. Nestor, G. Răureanu și Filibiliu (București, Matei-Basarab), Fatu și Mateescu (Bârlad), T. Boldur-Lățescu, G. Urzică și Em. Leonescu (Botoșani), St. Sihleanu (Focșani), Fatu și Al. N. Vernescu (Huși), etc.

Academia Română trimite, cu multă liberalitate, publicațiunile sale la toate liceele și la câteva din gimnaziile din țară, și cred că ar fi bine să se intervină pentru ca ea să cedeze din operele din cari posedă 3—4 sau mai multe exemplare.

Exemplele de mai sus vor fi de sigur imitate, și sânt sigur că mulți din profesori și oameni de bine vor da bucuros din publicațiunile lor, părți din bibliotecile lor și chiar biblioteci întregi, îndată ce se vor convinge că aceste cărți vor fi bine păstrate și vor putea servi la luminarea concetățenilor lor.

Astfel, primăria din Botoșani a dăruit bibliotecii

liceului local o întreagă colecție; de asemenea consiliul județean al județului, un număr însemnat de cărți. Primăria din Bacău își propune să dea liceului biblioteca răposatului Beizadea C. Sturdza, pe care o are în păstrare.

Județul Râmnicu-Sărat a dat o dată o sumă de 250 lei pentru bibliotecă și continuă a da câte ceva din când în când; județele Buzău, Mehedinți, Romanși și Suceava dau subvențiuni anuale; de asemenea și comuna Buzău. Cred că dacă s'ar interveni pe lângă consiliile comunale și județene, nu s'ar găsi nici unul care să nu se grăbească a veni în ajutorul culturii generale pe această cale.

Ministerul de instrucție, în sfârșit, subvenționează Biblioteca Liceului internat din Iași; iar Biblioteca din Galați este subvenționată de Minister, de comună și de județ.

La liceele din Bacău, Ploești și Târgu-Jiu, elevii se cotizează între ei în folosul bibliotecii; iar în Tulcea, directorul școlii a adunat un fond din serbări date în folosul bibliotecii.

Cotizațiunile între elevi trebuie evitate, dar exemplul liceului din Tulcea ar trebui imitat și generalizat.

Cărțile cuprinse în bibliotecile de care am vorbit se dau spre consultare în modul următor :

Nimănui : București, Șincai ; Iași, Ștefan cel-mare.

Numai profesorilor : Alexandria, București, (Sf. Sava, Matei, Mihai, Cantemir); Botoșani; Brăila (N. Balcescu); Câmpulung, Huși; Iași (Alexandru-cel-bun), Pitești, Râmnicu-Vâlcea.

Și elevilor : Bacău, Bârlad, București (Lazăr), Iași (Liceul internat și Lic. național), T. Jiului, Vaslui.

Și persoanelor streine : Buzău, Calărași, Caracal, Craiova, Dorohoiu, Fălțiceni, Focșani, Galați, Giurgiu, Ploești, R.-Sarat, Târgoviște, T.-Severin, Tulcea.

Pentru interesul general al culturii, bibliotecile a-

cestea, chiar în starea lor actuală, trebuiesc larg deschise cititorilor de toate categoriile. Formalitățile pentru pătrunderea în bibliotecă, pentru consultarea cărților și pentru împrumuturi la domiciliu, trebuie să fie foarte simple, pentru ca oricine să se convingă prin sine însuși de foloasele citirii. Se vor putea face cu vremea cursuri libere și practice, citiri comune, explicații și comentarii, de către profesorii cari vor fi pătrunși de întreaga lor misiune; iar cetățenii vor relua cu drag drumul școlii, care va deveni astfel un înțreg factor de cultură.

Pastrarea și conducerea bibliotecilor sânt acuma încredințate secretarului, directorului, unui profesor al școlii, sau unui bibliotecar special, și anume:

Secretarul: București (Sf. Sava, Matei-Bas., Lazar, Mihai, Cantemir, Șincai), Iași (Liceul internat).

Directorul: Alexandria, Bacău, Bârlad, Botoșani, Buzău, Brăila, Calărași, Câmpulung, Giurgiu, Huși, Iași (Ștefan-cel-mare, Alexandru-cel-bun), R.-Valcea, R.-Sărat, Roman, Târgoviște, Vaslui.

Un profesor: Caracal (I. Lăzărescu), Craiova (M. Metzulescu), Fălticeni (I. Dobrotă), Focșani (T. Iordanescu); Iași, Lic. Național (Const. Botez), Pitești (Panfil), Ploiești (— ?), T.-Jiului (C. I. Ștefănescu), Tulcea (C. Stănciulescu).

Un bibliotecar: Dorohoi (Jules Berbier), Galați (V. Surdu, cu 1 custode și 1 servitor), T.-Severin (— ?).

Oricât de meritoase ar fi persoanele cari și-au luat asupra lor această însărcinare, misiunea lor este grea, în multe privințe, dar mai ales lipsa de mijloace și lipsa de interes a acelor cari ar fi chemați să-i sprijinească, le paralizază gândurile cele mai bune și hotărârile cele mai generoase.

De aceea credem că ar fi bine să se institue pe lângă fiecare bibliotecă o comisie compusă din doi profesori, sub presidenția directorului școlii, care va avea

de misiune să îngrijească de bibliotecă, să o conducă și să lupte pentru câștigarea resurselor trebuincioase pentru o dezvoltare din ce în ce mai mare: prin ape-luri, prin formări de societăți culturale, prin confe-rințe și serbări, prin interveniri la autorități și la per-soanele cu tragere de inimă pentru cultură, în sfârșit, prin orice mijloace pe cari un om singur nu le poate totdeauna găsi.

Comisiunea bibliotecii va avea administrarea fon-durilor și a diferitelor subvențiuni ce i se vor acorda. Nu va pierde însă nici odată din vedere că fondurile se cheltuesc foarte ușor, dar se adună cu mare greu-tate. Deaceia va căuta să stabilească un fond inalie-nabil al bibliotecii, de care să nu se atingă, decât când venitul lui va fi suficient pentru acoperirea tuturor cheltuielilor reclamate de împrejurări.

Fondul inalienabil va fi format din ceea ce Statul va găsi cu cale a da, odată pentru totdeauna, — din di-feritele donațiuni și legate și dintr'un procent al ori-cărui venit întâmplător.

Comisiunea va avea să comunice consiliului profe-soral și Ministerului, în fiecare an, chipul cum și-a in-deplinit misiunea sa, progresele făcute și îmbunătăți-rile ce-și propune a realiza.

Ea va mai alege un profesor care ar vrea să ia asupra sa conducerea tehnică a bibliotecii, — o muncă ingrătă care nu-și găsește răsplata decât în conștiința împăcată a aceluia care o desăvârșește. Bibliotecarul va putea fi ajutat de secretarul școalei și de elevii buni din clasele superioare, până când dezvoltarea bibliotecii și mijloacele vor permite să se angajeze și să se plătească un personal special.

În ceea ce privește mobilierul, situațiunea actuală este cea următoare:

Nimic: București, Mihai.

Mobilier întâmplător: Alexandria, Bacău, Brăila,

București (St. Sava, Cantemir, Șincai), Calărași, Câmpulung, Huși, Iași (Ștefan-cel-mare, Alexandru-cel-bun, Liceul național), R.-Vâlcea, T.-Jiu, Vaslui.

Mobilier special (dulapuri, mese, scaune): Bârlad, Botoșani, București (Matei, Lazăr), Caracal, Falticeni, Roman, Târgoviște.

Instalație de bibliotecă: Buzău, Craiova, Dorohoi, Focșani, Galați, Giurgiu, Iași (Lic. intern.), Pitești, Ploești, R.-Sarat, T.-Severin, Tulcea.

Ministerul va trebui să îngrijească, ca să completeze mobilierul bibliotecilor, în măsura trebuințelor și a mijloacelor ce va găsi cu cale a jertfi în acest scop. Acest sacrificiu însă trebuie făcut numai decât acolo unde mobilierul lipsește cu totul sau este neîndeștător, pentru că nimic nu contribuie mai mult la pierderea și la stricarea cărților decât lipsa sau insuficiența de instalație.

În privința organizării, adică a inventarelor și a cataloagelor de tot felul, situațiunea este aceasta:

Nimic: Bacău, Câmpulung, Iași (Ștefan-cel-mare).

Inventar: Alexandria, Botoșani, Brăila, București (St. Sava, Matei, Lazăr, Șincai, Mihai, Cantemir), Calărași, Giurgiu, Huși, Iași (Alexandru-cel-bun), R.-Vâlcea.

Cataloage manuscrise: Caracal, Craiova, Dorohoi, Falticeni, Focșani, Iași (Liceul național și Liceul internat), Pitești, R.-Sarat, Roman, Târgoviște, Târgu-Jiului, Tulcea, Vaslui.

Cataloage pe fișe mobile: Bârlad, Buzău.

Cataloage tipărite: Galați (are și două rânduri de cataloage pe fișe), Ploești, T.-Severin.

Inventarierea și catalogarea trebuiesc făcute în mod foarte simplu. Ele vor trebui să fie în același timp uniforme pentru toate bibliotecile, și deaceia se vor da, la timpul său, instrucțiunile necesare.

În rezumat, iată ceea ce propunem pentru crearea și organizarea bibliotecilor publice :

Toate bibliotecile școlilor secundare cari au un număr de peste 1.000 de volume se vor declara ca biblioteci publice, adică, cărțile cuprinse în ele se vor comunica ori cărei categorii de cititori: 1) profesorii, 2) elevilor și 3) persoanelor straine de școală, — în localul școlii sau acasă.

Acolo unde nu există un local special pentru o sală de lectură, cărțile se vor imprumuta acasă, pe un timp limitat; însă, celor din categoria a 2-a, numai cu viza unui profesor; iar celor din categoria 3-a, cu depunerea unei cauțiuni, reprezentând valoarea cărții. Se vor fixa și se vor anunța zilele și orele din săptămână când se vor primi restituirile și se vor satisface cererile nouă.

Conducerea, întreținerea și creșterea bibliotecii se încredințează unei comisiuni, compuse din directorul școlii și doi profesori, unul de partea științifică și altul de partea literară, aleși în prima conferință a anului școlar. Această comisiune va alege un bibliotecar dintre profesorii școlii, care va putea fi ajutat la orânduirea bibliotecii, la facerea cataloagelor, etc. de secretarul școlii și de unul sau mai mulți elevi din clasele superioare, pe răspunderea sa. Acolo unde mijloacele o vor permite, se va numi un personal special.

Comisiunea poate, fără a mai cere autorizație specială dela Minister, să organizeze serbări, excursiuni, conferințe, concerte, reprezentațiuni teatrale, producțiuni și concursuri de gimnastică, etc. în folosul bibliotecii. Un procent din produsul net al acestor serbări se va vărsa la fondul inalienabil, iar restul se va întrebuița pentru cumpărare de cărți și legatul lor, pentru material de bibliotecă și mobilier, după trebuințe și puteri.

Comisiunea va stabili, după mijloacele fiecărei biblioteci, condițiunile frecventării și a împrumuturilor,

fără să piardă din vedere că principiul care trebuie să domineze este ca să se citească cât mai mult și de oricine.

Ea va stabili bugetele bibliotecii, va controla și aproba lista de achizițiuni propusă de bibliotecari, de profesori și de cititori, și va raporta Ministerului despre starea colecțiilor și despre progresele realizate.

Tot comisiunea se va îngriji de organizarea cursurilor și a lecturilor publice.

Odată ce mersul acestor instituțiuni va fi asigurat, se vor putea înființa în acelaș chip un număr de biblioteci pe lângă școlile primare din orașe, și apoi de la sate, cu un caracter mai popular. Succesul lor, al tuturor, va depinde numai de inimă și muncă ce o vor depune-o cei cari au chemarea de a lumina neamul, dela profesori până la cel mai modest dintre învățatori, iar rezultatele dobândite se vor putea vedea în scurt timp și ele vor fi, pentru foarte mulți, surprinzătoare.

-467.824-

VERIFICAT
1987

VERIFICAT
2007

BIBLIOTECA
CENTRALA UNIVERSITARA
BUCUREȘTI